

A Fővárosi Ítéltábla a egyéb érdekelt 1 (**cím;** ügyintéző. dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) felperesnek - a egyéb érdekelt 2 (fél címe 4; ügyintéző: dr. Nagy Szilárd ügyvéd) által képviselt **alperes neve (alperes címe.)** alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. február 5-én kelt 20.G.40.936/2019/19. számú ítélete ellen az alperes 20. sorszámon benyújtott fellebbezése folytán indult másodfokú eljárásban meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg az alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 15.000 (tizenötezer) forint le nem rótt fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

- [1] A felperes végleges keresetében az alperes jogelődjével 2008. január 17-én megkötött szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását és az alperes 55.418 forintban történő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az árfolyamkockázatot fogyasztóra telepítő szerződéses rendelkezés tisztességtelen, mert a kölcsönszerződés nem tartalmazott a Kúria 2/2014. PJE határozat 1. pontjában és 6/2013. PJE határozat 3. pontjában, valamint az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) ítéleteiben előírt, annak megfelelő, vagy külön íven szövegezett kockázatfeltáró nyilatkozatot. A szerződés 7. pontja és az ÁSZF 18.3.4. pontja nem felel meg a tájékoztatással szembeni elvárásnak, mivel ezekből nem állapítható meg, hogy az árfolyamkockázat kizárólag és korlátlanul a felperest terheli, így ezek tisztességtelen szerződési feltételnek minősülnek. Megfelelő tájékoztatás hiányában az árfolyamkockázat viselésére vonatkozó szerződéses feltétel nem világos és nem érthető, ezért a kockázat hatásait a szerződéskötéskor nem ismerhette fel. Keresete jogalapjaként hivatkozott a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: r.Hpt.) 203. § (6) és (7) bekezdésére, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: r.Ptk.) 205/A. §., 205/B. §., 209. § (4) bekezdésére, valamint a Kúria 2/2014. PJE határozat 1. és a 6/2013. PJE határozat 3. pontjára, továbbá az EUB C-26/13., C-186/16., C-51/17., C-227/18. számú határozataira. Az elszámolás körében a szerződésben meghatározott havi fizetési kötelezettséget felszorozta a 120 hónapos futamidőre, és az így kiszámított fizetési kötelezettséget összevetve a teljesített felperesi fizetéssel számította ki a marasztalási összegként meghatározott 55.418 forint túlfizetését.
- [2] Az alperes védekezésében a kereset elutasítását indítványozta. A szerződés 7. pontjában, és a 12. pont értelmében a szerződés részét képező üzletszabályzat 18.3.4. pontjában rögzített tájékoztatás az r.Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésében foglaltaknak megfelelt, az magában foglalja az ügyfelet érintő kockázat feltárását, amelynek tudomásul vételét a felperes aláírásával igazolta. A tájékoztatás a Kúria 6/2013. PJE határozata 3. pontjában rögzített feltételeknek is megfelelt, mivel annak nem

kellett kiterjednie az árfolyamváltozás mértékére, várható irányára. A kapott tájékoztatásból az általánosan tájékozott, megfelelően értelmes és körültekintő átlagfogyasztó számára világos és érthető volt a devizakockázat mibenléte. Erre tekintettel a felperes nem gondolhatta alappal, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy őt csak korlátozott mértékben terheli. Olyan jogszabályi kötelezettség nem terhelte az alperest, hogy a kockázatteltérő nyilatkozatot külön dokumentumba foglalja. A szerződés 7. pontján és az üzletszabályzat 18.3.4. pontján túl az üzletszabályzat 18.3.2. pontja szövegesen és képlet formájában is ismerteti az árfolyamváltozás törlesztőrészekre gyakorolt hatását.

- [3] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 17.700 forint perköltség, az államnak külön felhívásra 15.000 forint eljárási illeték megfizetésére.
- [4] Tényként állapította meg, hogy a felperes és az alperes jogelődje 2008. január 17-én **BC.....48** számon szerződést kötöttek gépjármű finanszírozására, mely szerint az alperes 3.420.000 forint kölcsönt nyújtott 120 hónap futamidőre, változó kamatozással, CHF alapon, fix futamidő mellett, 7,65% éves induló ügyleti kamatláb meghatározásával. A teljes hiteldíjmutató induló értéke 8,54%, a havonta esedékes törlesztőrészlet összege 40.860 forint.
- [5] A szerződés 7. pontjának második bekezdése, továbbá az üzletszabályzat azzal szövegszerűen megegyező 18.3.4. pontja rögzítette, hogy deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam- és kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyamkülönbözet egy összegben esedékessé válik. Az adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.
- [6] A szerződés 12. pontja szerint a szerződésben és annak mellékleteiben nem szabályozott feltételekre a hitelező üzletszabályzata az irányadó. Az adós a szerződés aláírásával kijelentette, hogy az üzletszabályzatot átvette, megismerte és az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek ismeri el.
- [7] Az üzletszabályzat 18.3.1. pontja a fix futamidejű szerződések esetére az ügyleti kamatláb változására figyelemmel a törlesztőrészek arányos változását rögzítette.
- [8] Az üzletszabályzat 18.3.2. pontja a finanszírozás pénzügyi feltételei körében kimondja, hogy a deviza alapú szerződések változó kamatozásúak, az ügyfél fizetési kötelezettségei forintban teljesítendőek. Deviza alapú szerződés esetén a törlesztőrészekre a Nyrt. által a szerződés devizanemére meghirdetett árfolyamok módosulásának függvényében a szerződéses pontban rögzített képlet szerint meghatározott árfolyam-különbözet kerül érvényesítésre.
- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában a felek közötti szerződést az r.Ptk. 523. § (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződésnek minősítette, mely az r.Hpt. 2. számú mellékletének III. fejezet 5. pontja szerinti fogyasztói kölcsönszerződés.
- [10] A kereset elbírálása során az árfolyamkockázatot felperesre hárító szerződéses rendelkezés tisztességtelenségét vizsgálta.
- [11] Az r.Ptk. 209. § (1) - (5) bekezdésének és a 209/A. § (1) és (2) bekezdései felhívását követően kifejtette, hogy a 2/2014. Polgári jogegységi határozatban foglaltakra figyelemmel a fogyasztókkal

kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 1993. április 5-i 93/13/EGK Tanácsi irányelv 4. cikk második bekezdésében előírt követelmény teljesülését kell vizsgálni az irányelv 3. cikk első bekezdésében szabályozott, fogyasztó kárára jelentkező egyenlőtlenség fennállása körében.

- [12] Az EUB C-51/17., C-26/13., valamint C-415/11. számú ügyekben született ítéletekben foglalt elvárásra figyelemmel elsőként az árfolyamkockázatra vonatkozó szerződéses rendelkezések, mint főszoolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezések világos és érthető követelménynek való megfelelőségét kell vizsgálni, és ha a tájékoztatás a 2/2014. PJE határozat szerinti követelménynek megfelel, akkor ellenkező bizonyításig úgy kell értékelni, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül a fogyasztót terhelő rendelkezés világos és érthető volt, vagy annak kellett lennie.
- [13] Az r.Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdésének idézését követően arra a megállapításra jutott, hogy nincs olyan jogszabályi rendelkezés, amely szerint a tájékoztatást az alperesnek a szerződés megkötését megelőzően kellett volna megadnia, elégséges, ha a szerződéskötéssel egyidőben kap a fogyasztó tájékoztatást. Az sem következik az r.Hpt. rendelkezéseiből, hogy a kockázatfeltáró nyilatkozatnak elkülönült okiratban kell lennie.
- [14] A tájékoztatás tartalmát vizsgálva az EUB C-116/17., C-186/16. és a C-51/17. számú ítéletekben foglaltakra is figyelemmel kifejtette, hogy mind az árfolyamváltozás lehetősége, annak szerződésre és felperes fizetési kötelezettségére gyakorolt hatása, korlátlan mértéke, továbbá a deviza alapú elszámolás mechanizmusa, annak hatása a tájékoztatásban megtalálhatók, így világos kellett legyen, hogy ha árfolyamkockázat merül fel, azt teljes egészében a fogyasztó viseli, és az a fogyasztó gazdasági kötelezettségeire akként hat, hogy a fizetendő törlesztőrészek megnövekedhetnek.
- [15] A felperes a szerződéskötés során az írásbeli tájékoztatástól eltérő tartalmú tájékoztatást nem tudott bizonyítani, azt a meghallgatott tanúk nem támasztották alá.
- [16] Az árfolyamkockázati tájékoztató az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül megítélve az adós számára világos és érthető tájékoztatást tartalmazott, így a tisztességtelensége nem volt megállapítható.
- [17] Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett, melyben elsődlegesen a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: r.Pp.) 253. § (3) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, másodlagosan a jogszabálysértéssel meghozott döntés hatályon kívül helyezését kérte az elszámolás lefolytatása érdekében.
- [18] Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem bírálta el a keresetét, mivel a szerződést tévesen kölcsönszerződésnek és nem hitelszerződésnek minősítette, így nem az irányadó r.Ptk. 522. §-a figyelembevételével hozott ítéletet.
- [19] Érdemben arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellőképpen, hogy a gépjárműkereskedő a szóbeli tájékoztatás során az árfolyamváltozásban rejlő kockázatot nem tárta fel. A szerződés 7. pontjában rögzített tájékoztatás nem hordoz figyelemfelhívó jelleget, az r.Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdéseiben rögzített elvárásnak nem felel meg, az nem átlátható és nem érthető a felperes számára.
- [20] A kockázatfeltárás vizsgálata során a bíróságnak az EUB kötelező érvényű ítéleteiben rögzítetteket kell alkalmaznia és ezek mentén kell döntést hoznia. A C-51/17. EUB ítélet által felállított

követelményrendszer szerint a tájékoztatásnak ki kell terjednie a nemzeti fizetőeszköz leértékelődésének lehetőségére és annak törlesztőrészletekre gyakorolt hatására (74. pont), az árfolyamkockázat gazdasági hatására (75. pont). A tájékoztatást a fogyasztónak kellő időben kell megkapnia úgy, hogy annak következményeit felmérhesse (76. pont), és annak nemcsak alaki és nyelvtani szempontból kell érthetőnek lennie, hanem a konkrét tartalom vonatkozásában is ahhoz, hogy az adós értékelt tudja egy ilyen feltételnek a pénzügyi kötelezettségeire gyakorolt esetlegesen jelentős gazdasági következményeit (78. pont).

- [21] Az EUB C-26/13. számú ítéletének 39. és 40. pontjára utalt, mely szerint a felek közötti információs egyensúlytalanságra tekintettel a pénzügyi vállalkozásnak fokozott tájékoztatási kötelezettsége van. A C-186/16. számú ítélet rendelkező részének 2. pontja a fogyasztó megalapozott döntéséhez szükséges elegendő tájékoztatás nyújtását írja elő, míg a C-227/18. számú ítélet és a Fővárosi Ítéltábla BDT2019. 4090 számú döntése a kockázatra vonatkozó tájékoztatás tartalmát rögzíti. Ezen feltételeknek az egyedi szerződés 7. pontja és az üzletszabályzat 18.3.4. pontja nem tesz eleget.
- [22] Kifogásolta azt is, hogy a tájékoztatást a felperes nem kapta meg időben, valamint a Kúria Konzultációs Testületének 2019. április 10-i állásfoglalására utalt, melynek álláspontja szerint a perbeli árfolyamkockázati tájékoztató nem felel meg. Ennek egyenes következménye, hogy a jogügylet szerinti árfolyamváltozás nem terhelheti a felperest. A tájékoztatás csak akkor minősülhet tisztességesnek, ha számításokat is tartalmaz, kiterjed a CHF menekülő valuta jellegének ismertetésére, valamint arra, hogy a fogyasztóra hátrányos árfolyamváltozásnak mi a valószínűsége, és mértéke miként alakulhat. Ennek hiányában a támadott szerződési feltétel semmissége folytán azok kötelmi jogi hatályukat nem válthatják ki.
- [23] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta, mivel az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes következtetést vont le. Az alperesi jogelőd a szerződéskötéskor rendelkezésre álló adatok és információk szerint tudott csak tájékoztatást nyújtani, nem volt elvárható tőle, hogy jövőbeni gazdasági, társadalmi hatásokat vizionáljon. A szerződés 6. pontja egyértelműen rögzíti, hogy a perbeli szerződés CHF alapú, meghatározva az alkalmazandó bázis és aktuális árfolyam mértékét is. A szerződés 7. pontja és az azzal szövegszerűen megegyező üzletszabályzat 18.3.4. pontja a Kúria 2/2014. PJE határozatában kifejtetteknek megfelelően közérthető és egyértelmű tájékoztatást ad a kockázatról, kimondva, hogy az árfolyamváltozás jelentős mértékben megnövelheti mind a tőketartozást, mind a törlesztőrészletek forintban számított összegét, amely teljes mértékben a törlesztőrészlet fizetésére köteles adósokat terheli. A szerződés aláírásával a felperes kijelentette, hogy az abban foglaltakat tudomásul vette, megértette és a kockázat mérlegelésével kötötte meg a szerződést.
- [24] A tájékoztatás az EUB C-227/18. számú előzetes döntéshozatali eljárásban meghozott ítéletébe foglalt tájékoztatással megegyező tartalmú, melyet az unió bírósága megfelelőnek, az uniós joggal összhangban lévőnek talált.
- [25] Az elsőfokú bíróság ítéletének - fellebbezés hiányában - elsőfokon jogerőre emelkedett rendelkezése nem volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla teljes terjedelmében vizsgálta felül.
- [26] A fellebbezés alaptalan.
- [27] A felperes fellebbezése az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére is irányult, ezért az ítéltábla elsősorban ezt az indítványt vizsgálta meg. A felperes a hatályon kívül helyezést feltáratlanság okán

kérte arra hivatkozással, hogy az elsőfokú bíróság a felek közötti jogviszonyt helytelenül kölcsönszerződésnek minősítette, és nem az irányadó r.Ptk. 522. §-a alapján bírálta el a kérelmet. Ezzel megsértette az r.Pp. 213. §-át is, mivel a keresetről érdemben nem döntött.

- [28] Az elsőfokú bíróság ezzel szemben a felperes végleges keresete szerint támadott szerződési feltételek, az egyedi szerződés 7. pontja és az üzletszabályzat 18.3.4. pontja tisztességtelenségét vizsgálta a felperes által hivatkozott árfolyamkockázati tájékoztató megfelelősége alapján. A felperesnek ezt a kereseti kérelmét bírálta el, erről döntött. E körben a tényállást megállapította, a felek jogszabályi hivatkozásait és jogi érvelését figyelembe vette, döntését részletesen megindokolta. Az árfolyamkockázat áthárítására vonatkozó feltételek tisztességtelenségének érdemi elbírálását nem befolyásolta, hogy a felek közötti jogviszony az r.Ptk. 523. §-a szerinti kölcsönszerződésnek, vagy az r.Ptk. 522. §-a alapján hitelszerződésnek minősül.
- [29] A felperes ezen túlmenően is alaptalanul hivatkozott arra, hogy a felek közötti jogviszony hitelszerződés, mert a bank a szerződés alapján egyszeri alkalommal nyújtott kölcsönt a felperesnek, és nem hitelkeretet tartott fenn, amelynek terhére különböző hitelműveleteket végeztek.
- [30] Az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett meg, és az ítéletábra sem észlelt az elsőfokú eljárásban olyan szabálysértést, amely okot adhatott volna az ítélet hatályon kívül helyezésére, így az ítéletet érdemben vizsgálta.
- [31] Az elsőfokú bíróság a tényállást nagyrészt helyesen rögzítette, azt az ítéletábra kiegészíti azzal, hogy az üzletszabályzat 18.3.3. pontjának utolsó bekezdése szerint „Amennyiben az ügyfélnek nincs hátralékos tartozása, jogában áll írásban kezdeményezni - módosítási díj megfizetése mellett - a **B... A...-nál** deviza alapú Szerződése alapján fennálló hátralévő tőketartozásának Forint-alapra történő konvertálását a következő törlesztőrészlet esedékességével.”
- [32] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság a hazai és az uniós jognak, a kialakult felsőbb bírósági gyakorlatnak (Fővárosi Ítéletábra 6.Pf.20.634/2019/6-II., 10.Gf.40.623/2019/5., 14.Gf.40.222/2020/10., Győri Ítéletábra Pf.I.20.194/2019/6.) megfelelően állapította meg, hogy az egyedi szerződés 7. és az üzletszabályzat 18.3.4. pontjai nem tisztességtelenek, továbbá a felperes megfelelő tájékoztatást kapott az árfolyamkockázat tartalmára, annak hatására, így az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival az ítéletábra egyetért. A fellebbezésre és a fellebbezési ellenkérelemre figyelemmel az alábbiakra mutat rá.
- [33] Az árfolyamkockázati tájékoztatóra vonatkozó egyedi szerződés 7. pontja és az azzal megegyező 18.3.4. pont szövegezésében, tartalmában nem bonyolult, világos, nyelvtanilag is egyértelmű.
- [34] A tájékoztatás megfelelt a figyelemfelhívás követelményének és kellő időben történt, melyet a felperes személyes nyilatkozata is megerősített, hiszen ő maga adta elő a tárgyaláson, hogy az üzletszabályzatot megkapta, elolvasta. Erre figyelemmel nincs jelentősége annak a hivatkozásnak, hogy az üzletszabályzatot esetleg nem vihette haza. Olyan adat a perben nem merült fel, ami arra utalt volna, hogy a felperesnek nem állt rendelkezésére kellő idő a szerződés elolvasására, áttanulmányozására. A felperes nyilatkozatában előadta azt is, hogy tisztában volt azzal, hogy az árfolyamváltozás kihat a törlesztőrészletre, árfolyamváltozás esetén az változik, csupán bízott abban, hogy a svájci frank árfolyama nem fog ilyen mértékben változni (20.G.40.936/2019/13. számú jegyzőkönyv 2. oldal utolsó bekezdés). Az elsőfokú bíróság helyesen vonta le a bizonyítási eljárás eredménye alapján azt a következtetést, hogy a felperes a szerződéskötés során az írásbelitől

eltérő tartalmú tájékoztatásra vonatkozó állítását nem bizonyította. Erre csupán a felperes nyilatkozata utalt, azt a meghallgatott tanúk vallomása sem támasztotta alá.

- [35] Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy a szerződés 7. pontja egyértelműen tartalmazza, hogy devizafinanszírozás esetén a törlesztőrészek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és devizakamat alakulásától függően változhat, mely jelentős kockázatot jelent, meghatározva egyúttal a jelentős kockázat tartalmát is.
- [36] A szerződés 7. pontja és az üzletszabályzat 18.3.4. pontja megfelelt az r.Hpt. 203. § (6) és (7) bekezdéseiben foglaltaknak, továbbá az EUB bíróság C-51/17. számú ítéletében, valamint a vonatkozó további EUB ítéletekben (EUB C-26/13., C-186/16., C-116/17.) foglalt követelményeknek, mert abból egyértelműen kiderül a tájékoztatás tartalmaként, hogy mind a törlesztőrészlet, mind a tőketartozás az árfolyamváltozás hatására emelkedhet, mely fokozott kockázatot jelent a fogyasztó számára. A felperes ebből a kockázat gazdasági következményeit is felmérhette.
- [37] A tájékoztatás kiterjedt a forint leértékelődése következményére, a kamatváltozástól való kitettségre és felhívta a figyelmet arra is, hogy a szerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyamkülönbözet egyösszegben válik esedékessé. A tájékoztatás megértéséhez nem volt szükség a szerződés egyes, különböző helyeken elhelyezett pontjainak együttes értelmezésére, azonban ahhoz az üzletszabályzatnak a tájékoztatást megelőző 18.3.2. és 18.3.3. pontjai segítséget adhattak. A felperes kijelentette, hogy tudatában van e finanszírozási forma fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.
- [38] A tájékoztatás szövegéből a felperes nem vonhatott le olyan következtetést, hogy őt az árfolyamváltozás következménye nem korlátlanul, hanem csak bizonyos árfolyam erejéig terheli. Amennyiben azonban úgy ítélte meg, hogy az árfolyamváltozásból eredő terhei oly módon megemelkedtek, hogy a törlesztőrészeket fizetni már nem tudja, úgy az üzletszabályzat 18.3.3. pontjának utolsó bekezdése szerint hátralékos tartozás hiányában írásban kezdeményezhette - módosítási díj megfizetése mellett - a deviza alapú szerződés alapján fennálló hátralévő tőketartozásának forint alapra történő konvertálását a következő törlesztőrészlet esedékességével. Már e szerződéses pont alapján is egyértelmű, hogy az árfolyamkockázat valós, a jelentős árfolyamváltozás a kölcsön futamideje alatt is bekövetkezhet. A felperes a szerződés fennállása idején ezáltal nem volt elzárva attól, hogy az árfolyamváltozás következtében változó terhei növekedésének önmaga gátat szabjon. Ebből fakadóan ez a rendelkezés ellensúlyozza az árfolyamváltozás kockázatát korlátozás nélkül a felperesre hárító szerződéses kikötést.
- [39] A felperes fellebbezésében hivatkozott BDT-nek nincs relevanciája, mert annak tartalma alapján megállapítható, hogy az nem a perbelivel azonos szerződésre vonatkozik, hanem egy másik bank eltérő kölcsönszerződésében rögzített tájékoztatással kapcsolatos.
- [40] hivatkozott a felperes a fellebbezésében arra is, hogy a tájékoztatás akkor lett volna megfelelő, ha számításokat is tartalmaz, illetőleg kiterjedne a CHF menekülő valuta jellegére. Ilyen követelményt a pénzügyi intézménnyel szemben nem lehetett és nem lehet emelni, tekintettel a 6/2013. PJE határozatban foglaltakra is, miszerint a tájékoztatásnak nem kell kiterjednie az árfolyamváltozás irányára, annak mértékére. Az előre nem kalkulálható, hipotetikus adatokon alapuló számítások pedig nem szolgálnák a fogyasztó megfelelő tájékoztatását, az akár a fogyasztó megtévesztésére is vezethet.

- [41] Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az r.Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [42] A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az r.Pp. 239. §-a folytán alkalmazandó r.Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a felperes köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült ügyvédi munkadíjból álló perköltségét megfizetni. Ennek összegét az ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései alkalmazásával állapította meg a kifejtett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan. Az ügyvédi munkadíjat, valamint a fellebbezési illetéket az ítéltábla a felperes fellebbezésében írtaktól eltérően az 55.418 forint összegű marasztalási összeg alapulvételével határozta meg.

, 2021. január 20.

. Buglyó Gabriella s.k.
a tanács elnöke

. Szunyogh Zsófia s.k.
előadó bíró

. Csonka Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: